

TALONPOIKAISTO JA TYÖVÄENLUOKKA

Narodnikkilaisissa sanomalehdissä ja julkaisuissa näemme usein väitettävän, että työläiset ja „työtätekevä” talonpoikaisto kuuluvat samaan luokkaan.

Se, että tuo on vallan väärä käsitys, on selvää jokaiselle, ken ymmärtää, että kaikissa nykyajan valtioissa on vallitsevana enemmän tai vähemmän pitkälle kehittynyt kapitalistinen tuotanto, t.s. markkinoilla isännöi pääoma ja se tekee työtätekevien joukoista palkkatyöläisiä. Niin sanottu „työtätekevä” talonpoika on itse asiassa *pienisäntä* eli pikkuporvari, joka miltei aina joko palkkautuu itse tekemään työtä vieraalle tahi itse palkkaa työläisiä. Pienisäntänä „työtätekevä” talonpoika häilyy politiikassakin isäntien ja työläisten välillä, porvariston ja proletariaatin välillä.

Eräänä havainnollisimpana todistuksena, joka osoittaa, että „työtätekevä” talonpoika on luonteeltaan isäntä eli porvari, ovat tiedot *palkkatyöstä* maataloudessa. Porvarilliset taloustieteilijät (muun muassa narodnikit) tavallisesti ylistävät pientuotannon „elinvoimaisuutta” maanviljelyksessä, tarkoittaen pientaloudella sellaista taloutta, joka tulee toimeen ilman palkkatyön käyttöä. Mutta he katsovat ylen täsmällisiä tietoja palkkatyön käytöstä talonpoikien keskuudessa!

Luokaamme katsaus tietoihin, jotka tästä kysymyksestä on koottu uusimpiin maataloustilastoihin: Itävallassa vuonna 1902 ja Saksassa vuonna 1907.

Mitä kehittyneempi on maa, sitä laajempaa on palkkatyön käyttö maataloudessa. Saksassa työläisten 15-miljoonaisesta yleismäärästä maataloudessa lasketaan olevan palkkatyöläisiä $4\frac{1}{2}$ miljoonaa, s.o. 30%; Itävallassa on 9 miljoonasta

työläisestä maataloudessa $1\frac{1}{4}$ miljoonaa, s.o. noin 14%. Mutta jos tarkastelemme talouksia, jotka tavallisesti lasketaan talonpoikaisiin (eli „omaan työhön perustuviin”) kuuluviksi, nimittäin ne, joilla on maata 2—20 hehtaariin (hehtaari on $\frac{9}{10}$ desjatiinaa), niin näemme palkkatyön kehittyneen pitkälle Itävallassakin. 5—10 hehtaaria omistavia talouksia siellä on 383 tuhatta; niistä 126 tuhatta käyttää palkkatyöläisiä. 10—20 hehtaarin talouksia on 242 tuh., niistä 142 tuh. (s.o. noin $\frac{3}{5}$) käyttää palkkatyöläisiä.

Näin ollen talonpoikainen („omaan työhön perustuva”) pientalous maanviljelyksessä riittää *satoja tuhansia* palkkatyöläisiä. Mitä suurempi on talonpoikaistalous, sitä suurempi on palkkatyöläisten määrä, samalla kun omankin perheen työvoimaa on enemmän. Saksassa esimerkiksi tulee jokaista 10 talonpoikaistaloutta kohti työläisiä seuraavasti:

Taloudet:	Perheeseen kuuluvia	Palkka- työläisiä	Kaikkiaan
joilla on 2—5 hehtaaria	25	4	29
" " 5—10 "	31	7	38
" " 10—20 "	34	17	51

Varakkaammat talonpojat, joilla on enemmän maata ja enemmän „omia” työntekijöitä perheessään, palkkaavat *sen lisäksi* enemmän myös *palkkatyöläisiä*.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa, jossa kaikki riippuu markkinoista, pientuotannon (talonpoikaisen tuotannon) laajamittainen harjoittaminen maanviljelyksessä *ei ole mahdollista* muuten kuin siten, että käytetään laajasti palkkatyötä. Imelällä sanonnalla: „työtätekevää” talonpoika vain petetään työläistä, koska sillä *verhotaan* tuota palkkatyön riistoa.

Itävallassa noin $1\frac{1}{2}$ miljoonaa talonpoikaistaloutta (joilla on 2—20 hehtaaria maata) pestaa *puoli miljoonaa* palkkatyöläistä. Saksassa 2 miljoonaa talonpoikaistaloutta pestaa *yli $1\frac{1}{2}$ miljoonaa* palkkatyöläistä.

Entä vielä vähävaraisemmat isännät? He palkkautuvat itse työhön! He ovat palkkatyöläisiä, joilla on vähäinen maapalsta. Saksassa esimerkiksi lasketaan olevan noin $3\frac{1}{3}$ miljoonaa (3.378.509) taloutta, joilla on maata vähemmän kuin 2 hehtaaria. Näistä on *itsenäisiä* maanviljelijöitä

vähemmän kuin puoli miljoonaa (474.915) ja palkkatyöläisiä miltei 2 miljoonaa (1.822.792)!!

Tällä tavalla itse pienviljelijäin asema nykyisessä yhteiskunnassa tekee heistä kiertämättä pikkuporvareita. He häilyvät ainaisesti palkkatyöläisten ja kapitalistien välillä. Enemmistö talonpojista on tukalassa tilassa ja köyhtyy. Heistä tulee proletaareja, vähemmistö sen sijaan kulkee kapitalistien perässä ja pitää yllä maalaisväestön suurten joukkojen riippuvaisuutta kapitalisteista. Sen takia talonpoikaiston perusosa kaikissa kapitalistisissa maissa on tähän saakka pysynyt sivussa työläisten sosialistisesta liikkeestä kulkien erilaisten taantumuksellisten ja porvarillisten puolueiden mukana. Vain johdonmukaista luokkataistelua käyvä palkkatyöväen itsenäinen järjestö kykenee tempaamaan talonpoikaiston pois porvariston vaikutuksen alaisuudesta ja selittämään sille, että pientuottajat ovat kapitalistisessa yhteiskunnassa täysin toivottomassa asemassa.

Talonpoikain asema Venäjällä on kapitalismin suhteen aivan samanlainen kuin Itävallassa, Saksassa y.m. Meidän „erikoisuutena” on jälkeenjääneisytemme: talonpojan edessä ei vielä ole kapitalistinen, vaan *maajorjuudellinen* suurmaanomistaja, joka on Venäjän taloudellisen sekä poliittisen takapajuisuuden tärkein tukipylväs.

„Pravda” № 132,
kesäkuun 11 pnä 1913
Allekirjottus: V. I.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan